

Dženi Nimo
HRONIKE CRVENOG KRALJA
KAMENJE REJVENGLASA

„Ovde je stajao dvorac“, smelo reče Timoken, „ali srušio se za samo jedan dan. Da li si ti to učinila?“

Žena se bezdušno nasmešila. Oči su joj bile hladne i prazne. Ispružila je ruku i rekla: „Daj mi taj divni ogrtač i dobićeš natrag svoj dvorac.“

„Nikad!“, uzviknu Timoken, „Zadržaću ogrtač, ali ću i povratiti zamak, uprkos tvojoj magiji.“

Ženine oči pocrneše. Njene beskrvne usne polako su se razdvojile i začuo se stravičan krik. Već u sledećem trenutku letela je ka Timokenu. Ispružila je ruke tako da su joj crni nokti bili upereni ka njegovom vratu.

Ostale knjige Dženi Nimo

Hronike Crvenog kralja – Tajno kraljevstvo

Ponoć za Čarlija Bouna
Čarli Boun i vremenski tvister
Čarli Boun i plava boa
Čarli Boun i zamak ogledala
Čarli Boun i skriveni kralj
Čarli Boun i vuk iz divljine
Čarli Boun i senka Bedloka
Čarli Boun i Crveni vitez

Trilogija Snežni pauk

**Hronike
Crvenog kralja
Knjiga druga
Kamenje Rejvenglasa**

Dženi Nimo

Leo commerce
Beograd, 2013

Naziv originala:

CHRONICLES OF THE RED KING, The Stones of Ravenglass – Jenny Nimmo

Naziv knjige:

HRONIKE CRVENOG KRALJA, Kamenje Rejvenglasa – Dženi Nimo

Copyright © 2012 Jenny Nimmo

Copyright © 2013 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Sva prava zadržana. Nijedan deo ovog izdanja se ne sme reprodukovati, skladištiti u povratnom sistemu, ili prenositi, u bilo kom obliku, ili bilo kojim sredstvima, elektronskim, mehaničkim, fotokopirnim i sličnim, bez prethodne dozvole izdavača i vlasnika autorskih prava.

Urednik:

Sladana Perišić

Prevod:

Irina Vujičić

Lektura i korektura:

Jelena Dimitrijević

Prelom i korice:

Leo commerce

Za izdavača:

Nenad i Sladana Perišić

Izdavač:

ID Leo commerce, Beograd

Plasman:

ID Leo commerce, Beograd

Mihajla Bandura 36

011/375-2625; 011/375-2626; 011/375-2627; 063/517-874

E-mail: nesaperisic@gmail.com

info@leo.rs

www.leo.rs

Štampa:

Elvod-print – Lazarevac

Tiraž: 1000

ISBN 978-86-7950-230-8

Sadržaj

Prolog	7
1. Strela	9
2. Bekstvo	25
3. Deca s drveća	38
4. Magična životinja	52
5. Kula udovica	62
6. Smrtonosni pesak	67
7. Poluuvo i Crvljiva Jabuka	79
8. Erijev san	92
9. Aždaja	104
10. Brojčano nadmoćne životinje	115
11. Začarani zid	125
12. Duhovi predaka	135
13. Ruševina	145
14. Gospa od Razora	163
15. U zamku Melinta	176
16. Crni lovački psi	193
17. Vojnici iz Rejvenglasa	207
18. Nestajanje	222
19. Čarobnjakov unuk	232

Prolog

Afrikanac Timoken pre godinu dana stigao je u Britaniju sa sestrom Zobejdom i decom koju je upoznao u Francuskoj: Berenisom iz španskog kraljevstva Kastilje i Mebonom, Edernom, Girintom i Piriduirom iz Britanije. Čarobnjak Timoken spasao ih je od bande otmičara.

Dečaci su ubedili Timokena da otputuje s njima u Britaniju, a pridružila im se i Berenisa, devojčica avanturističkog duha. Tokom dugog i opasnog putovanja stvorili su vezu odanosti i prijateljstva, za koju su znali da je nikad ništa ne može raskinuti. Timoken im je napravio začarane mačeve i štitove, koje su ukrašili izabranim simbolima: medved za Mebona, koji je najstariji i najjači, orao za crvenokosog Ederna, koji je želeo da leti, riba za Girinta, čiji bistar glas podseća na žubor potoka, i vuk za Piridura, koji ima duge i oštre zube. Berenisa je volela da trči i zato je izabrala zeca. Timokenov štit ukrašavalo je plamteće sunce – uspomena na Afriku.

Kamenje Rejvenglasa

Nakon što im je kraljevstvo pokoreno, Timoken i njegova sestra proveli su dvesta godina lutajući svetom u potrazi za novim domom. Četvorica Britanaca rođena su u zamku Melinta i njihov princ pružio je Timokenu i njegovoj sestri toliko srdačnu dobrodošlicu da su oni prvi put od početka svog lutanja osetili da su pronašli dom.

Prvo poglavlje

Strela

Duboko u tamnom srcu šume Timoken je bio srećan. Možda su mu i nedostajali toplota i sjaj afričkog zavičaja, ali ovde, u Britaniji, bilo je nečeg magičnog u jesenjem lišću koje se kovitlalo među uzanim tragovima svetlosti.

U daljini se začulo zvono i Timoken se uputio nazad ka zamku Melinta. Približavao se ivici šume kada mu je iznenada nešto proletelo toliko blizu lica da je osetio kako mu obraz gori. Osvrnuo se oko sebe i ugledao smrtonosnu strelu zabodenu u hrast. Hoće li ih biti još? Da li neko želi njegovu smrt?

Minut kasnije dobio je odgovor. Nova strela zaštitala je u vazduhu. Iako je u tom trenutku Timoken mogao da skoči u stranu i zakloni se iza drveta, opasnost je pokrenula njegov brzi um i odlučio je da oproba svoje umeće. Opazio je putanju strele i nesigurno je podigao ruku. Dok joj se strela približava-

la, za trenutak ga je obuzela sumnja. Ipak, strela se zaustavila na milimetar od njegovog dlana, a zatim je ostala da lebdi u vazduhu. Timoken je izgovorio drevne reči iz svog zavičaja i ona se okrenula i poletela nazad ka onome koji ju je odapeo.

Začuli su se bolni krik i tup udarac tela koje je palo u žbunje.

Timoken je čekao. Da li je napadač sam ili ima još strelaca, koji sada podižu lukove i nišane u njega? Sakrio se iza hrasta da bi oslušnuo. Međutim, šuma je bila tiha. Nisu se čuli koraci, nije se čulo šuštanje trave.

„Jesam li ubio?“, pitao se Timoken zureći u svoj dlan. Nikada ranije nije ovo uradio. Možda ga je zaštitio plašt. Timoken je nosio plašt koji je doneo iz Afrike. Bio je napravljen od mreže poslednjeg mesečevog pauka i štitio je Timokena već više od dve stotine godina, iako je u to bilo teško poverovati jer dečak izgleda kao da nema više od dvanaest.

Došao je trenutak da sazna ko je pokušao da ga ubije. Potpuno pognut, kako bi izbegao neko novo smrtonosno oružje, šunjao se kroz šumu. Strela je doletela iz pravca zamka. Kako se približavao ivici šume, drveće se proređivalo. Na proplanku je pronašao telo s rukom na koju je bila navučena rukavica. Ruka je još uvek stezala luk. Šlem od grube kože prekrivao

Strela

je polovinu lica, ali bilo je nečega poznatog u vezi s četvrtastom vilicom i retkim brkovima iznad širokih usta.

Kleknuvši pored tela, Timoken je pažljivo skinuo kožni šlem.

„Mebon?!“ Timoken nije mogao da veruje svojim očima. Bledoplave oči njegovog prijatelja bile su širom otvorene i gledale su u nebo.

„Mebone!“, povikao je Timoken. „Reci mi da to nisi bio ti.“

Mebon nije odgovorio. Vrh strele probio mu je mrežastu oklopnu tuniku i krv mu je curila iz grudi.

„Zašto?“ Timoken se uspravio i pogledao ka zamku koji se nazirao kroz drveće. „Ko te je poslao?“ Počešao je glavu i opipao tanku zlatnu krunu na crnim uvojcima. Ko to želi njegovu smrt? I kako su ubedili Mebona, koji se sigurno protivio, da pokuša da ubije svog prijatelja?

Timokena je za trenutak paralisala zbunjenost. Napustio je zamak da bi se prošetao šumom koju je voleo. Pokretni most bio je spušten, a ogromna vrata bila su otvorena da bi trgovci mogli da uđu. Kad je krenuo u šetnju, planirao je da se vrati u zamak pre nego što se vrata uveče zatvore, ali šta sad da radi? Nije mogao da ostavi Mebona u šumi, u kojoj bi ga pronašli vukovi i risevi.

Možda bi mogao da odnese telo do zamka, razmišljao je, i da za Mebonovu smrt okrivljuje bandite koji su lutali šumom. Ne. To ne bi upalilo. Onaj ko je poslao Mebona da ga ubije naslutio bi istinu.

A onda su mu ogrtač i osećaj njegove toplote pod prstima razbistrili um.

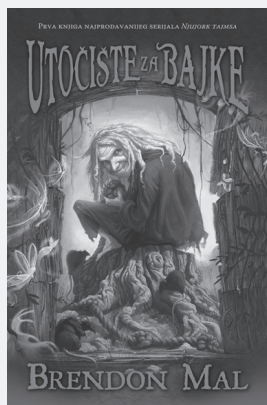
„Ogrtač!“, uzviknuo je. Svukao ga je s ramena i brzo ga položio preko Mebonovog tela. Zatim se zagledao u njegove bledoplave oči i počeo da mrmlja na svom tajnom jeziku. Ali Mebon se nije pomerao, nije disao, i nije bilo ni najmanje iskre života u njegovim plavim očima.

Bilo je prekasno za Timokena da beži. Začuo je korake i šuškanje ljudi koji su se probijali kroz rasti-nje. U tom trenutku je mogao da odleti, ali njegove sposobnosti bile su tajna. Svako od petoro prijatelja zna da je on čarobnjak, ali dosad ga niko nije izdao.

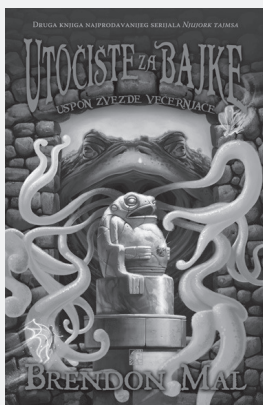
Timoken je zgrabio ogrtač i prikačio ga za ramena baš u trenutku kad su četvorica vojnika iskoračila iz gustog drveća. Dovoljan je bio jedan letimični pogled da im kaže sve što su hteli da znaju. U samo jednoj sekundi zgrabili su Timokenove ruke i grubo ih stegli. Dvojica vojnika čvrsto su ga držala, a ostali su se nadvili nad Mebonovo telo. Timoken ih je prepoznao: Elfrik, siledžija širokih ramena kome je falilo pola uveta, i Stenulf, ružni momak s noseom poput jastučića za čiode.

NEMOJTE PROPUSTITI NIJEDNU PUSTOLOVINU NAJPRODAVANIJEG SERIJALA
EPSKE FANTASTIKE *Njujork tajmsa* – UTOČIŠTE ZA BAJKE!

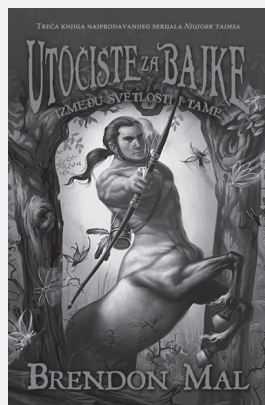
UTOČIŠTE ZA BAJKE

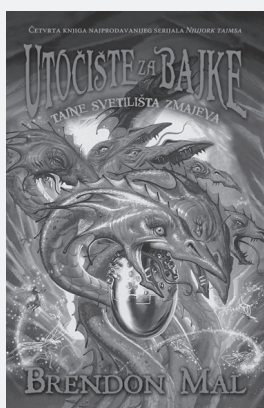
UTOČIŠTE ZA BAJKE

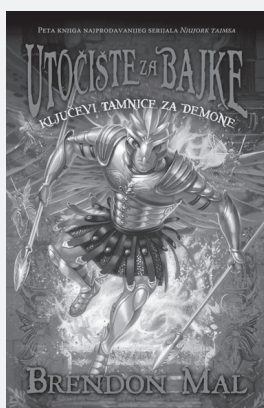
**USPON ZVEZDE
VEČERNJAČE**

**IZMEĐU SVETLOSTI
I TAME**

**TAJNE SVETILIŠTA
ZMAJEVA**

**KLJUČEVI TAMNICE
ZA DEMONE**

Potražite na www.leo.rs

Plasman

Knjižara "Riznica knjiga"
Subotičeva br.1 lok. 2
023/512-812, 063/517-874
Zrenjanin

Knjižara "Riznica knjiga br. 4"
U holu Doma sindikata
Dečanska 14, lokal br. 30
011/3235-221, 063/517-874
Beograd

Knjižara "Riznica knjiga br. 1"
Tržni centar bb, kod hotela
"Konak"
031/846-296, 063/517-874
Zlatibor

Knjižara "Riznica knjiga br. 5"
Trg srpskih dobrovoljaca 19
0230/29-917 063/517-874
Kikinda

Knjižara "Riznica knjiga br. 3"
TC Bagljaš bb
Bulevar Veljka Vlahovića bb
063/517-874
Zrenjanin

Knjižara "Riznica knjiga br. 6"
Gimnazijska 17
023/510-783
063/517-874
Zrenjanin

I u svim bolje snabdevenim knjižarama
Vaš Leo commerce

info@leo.rs
www.leo.rs

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.111-93-31

НИМО, Дџени, 1944—

Kamenje Rejvenglasa / Dženi Nimo ; [prevod Irina Vujičić].
- Beograd : Leo commerce, 2013 (Lazarevac : Elvod print). -
242 str. ; 20 cm. - (Hronike Crvenog kralja ; #knj. #2)

Prevod dela: The Stones of Ravenglass / Jenny Nimmo.
- Tiraž 1.000.

ISBN 978-86-7950-230-8

COBISS.SR-ID 195808780